

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Zmaga Slovencev pri volitvi v Mariboru 26. februarja.

Po končani volitvi pri skupnem obedu v Mariborski čitalnici je ves navdušen g. dr. Srnce svojo kratko pa krasno napitnico volilem na čast začel: moral bi imeti srce Slomšekovo in za sluge dr. Bleiweisa, če bi hotel denešnje volitvensko zmago z dovolj pristojnimi besedami slaviti... Živa resnica. Kajti čem večja ljubezen do mile slovenske domovine komu v zvestem srcu gori, čem več je storil in trpel za njeni blagostan in napredek, tem večje veselje, tem zgovorniša radost se mu mora vneti zaslišav-šemu, da so pri volitvi za deželni zbor Štajerski v Mariboru po 10letnem trdem boju zopet prišli na vrh — Slovenci.

Nepričakovana volitev je na mnoge strani imenitna in pomenljiva. Nasprotniki nemškutarji so se zanašali na slovensko nesložnost in na naše domače prepire. Ali spodletelo jim je. Našli so nas nepričakovano zedinjene, složne, delavne in lepo urejene, kakor še nikoli poprej. Zmaga je imenitna in pomenljiva prvič gledé naše katoliške cerkve. Propadli so namreč tisti, ki so večno volili znane jene nasprotnike, arestanta Brandstetterja in sedaj popolnem „šacane“ Seidlna. Pomenljiv je izid volitve za Avstrijo. Ustavoverci so namreč zgubili zopet enega poslanca; svetu se je pokazalo, da hodi z ustavaštvom tudi pri nas rakovo ali „krahovo“ pot. Od končnega razpada ustavo-verske stranke pa pričakuje gotova večina avstrijskih narodov rešenje, davkeplačitelji pa boljše dni. Največji pomen pa ima Mariborska volitev za nas Slovence, ki smo si tukaj na meji Slavjanstva zopet priborili zgubljeni sedež med štajerskimi poslanci. Celih 10 let smo morali trpeti, da se je tujec „privandrani“ Nemec in arestant Brandstetter bahal z našim poslanstvom. Štirikrat smo volili, štirikrat smo propadli. Nasprotniki so nas mislili za vselej pokopane, ali glejte! pri peti volitvi smo zmagali in iz desetletne politične smrti vstali k

novemu življenju. Priborili smo si zopet pravico, da imamo domačina kot zastopnika v deželnem zboru, in to pravico hočemo tem skrbniše varovati, čem več smo za njeno priboritev trpeli in prestali.

Slava in hvala vsem, ki so nam do te srečne volitve pomagali, posebno pa našim pridnim stanovitnim slovenskim volilem in njihovem izvoljencu dr. Radaju! Živili!

Mnogo naših prijateljev želi poizvedeti natančni imenik slovenskih in nemškutarskih volilec. Tem željam ustrezemo v sledečih vrsticah. Volitev je bila javna in glasna!

Vseh volilec je bilo navzočih 186; 9 jih je izostalo namreč: Tancer iz Studenice in Slatenšek iz Hrastovca v Slov. Bistriškem okraju; od sv. Lenarta so prišli vsi, iz Maribora je Wretzljanec Pošeh iz Rožpaha doma ostal; isto je storilo 6 narodnih mož: Šmirmaul Fridrih in Janez iz Jarenine, Kajbič iz Leitersberga, Pec iz Svičine, Trojner od sv. Jakopa in Karničnik iz Ruš. Da so ti izostali, to nas je osupnilo, pa nikakor ne splašilo. G. dr. Radaj je dobil v Mariborskem okraju še itak 43 glasov in Wretzlu pustil 54. Narodno so glasovali sledeči možje: Jože Ferk in Martin Lorber v št. Ilu, Miha Lešnik v Bistrici pri Lembahu, Martin Treplak v Bistrici pri Rušah, dr. Srnce za Kamco, Ant. Sagadin v Gorici, potem Sirk, Lorber, Kristl, Bauman in Kapun od sv. Jakopa, Sebast. Giter v Jelovcu, dr. Dominkuš za Ješence, Franc Dovnik v Karčovini, Jože Rečnik v Račah, Janez Robič v Lembahu, Peter Lorbek v Digošah, dr. Radaj za Frauheim, Jer. Koren v Loki, Dan. Ramuta pri sv. Martinu, Janez Koren v Morju, Jak. Kopše v Orehovivesi, Andr. Lobnik v Pohorju, Jože Vajngerl v Pesnici, potem dr. Rapoc, Velebil in Črnko od sv. Petra, Fr. Godec v Podovi, Jož. Hazel v Poličkivesi, Vehovar v Slivnici, Tolar in Pečar v Dupleku, Požarnik v Dragučovi, Alojz Vrečko v Oseku, Frline v Svičini, Jan. Zupančič v Vukovskemvrhu, Juri Šrbinec, potem Hercog in Knuplič v Selnici pri Muri, Šiker v Selnici pri Dravi, Jug v Ciglencah, Jož. Glažer v Cmolniku in Anton Vajksl v Cvetkoveah. Ta je iz med vseh

najbolj poslednji volil oddavši 105. glas za dr. Radaja rekoč: jaz pa bodem volitev zavezal.

Nemškutarski volilci pa so bili: Pee in Stancer v Studencih, Ulj v Dobrenju, Dobaj, Smonig in Vračko pri sv. Jurju na Pesnici, Kramperger v Gradiški, Fras v Grušovi, Golob v Janživruhu, Kramperger v Kaniži, Sivšek in Marčič v Hočah, Skrbinec in Šiker v Krecenbahu, Hladej in Verdovnik pri sv. Križu, Vieman v Kumnu, Kožuh in Pošanko od sv. Kungote, Fras in Lopič v Leitersbergu, Kelner in Gasner pri sv. Lovrencu, Šiker pri sv. Marjeti, Finžger in Premzl pri sv. Marjeti na polju, Franc Golob učitelj pri sv. Miklavžu, Rath in Košir v Pekarjih, Sunko v Pivoli, Dobaj na Plaču, Povoden v Pobrežju, Andrej Stern v Rančah, poštar Weingerl, Malajnar v Rogozi, Kramperger v Rožpahu, Onič v Razvanju, Planinšič in Rižnik v Rotenbergu, Wretzl in Lobnik v Radvanju, žl. Kriehuber za Skoke, Ilgo na Slemenu, Černe v Slatini, Forster v Slivnici, Strohmayr v Trestrnici, Pungerl v Valcu, Grašič v Bohovi, Gartner v Selnici, Haus v Cirbergu, Korman v Cinzatu in Hauptman v Cirknici, skupaj 54 glasov; sama stara Seidl-Brandstetterjeva garda, ki pa takrat ni zmagala, ker je premalo podpore dobila od Slov. Bistrice in sv. Lenarta; morala je enkrat propasti.

Slov. Bistriški okraj se je letos zdatno popboljšal, dal nam 24 narodnih in samo 18 nemškutarskih glasov, poprejšna leta bilo je ravno na opak. Narodni volilci so bili: Jak. Šorman od sv. Ane. Ta vrli mož je izmed vseh prvi volil in glasoval za dr. Radaja in tako vsem pogum naredil. Potem Šoster v Dežnem, Kapun v Freieimu, Mlaker v Hošnici, Šlamberger v Kalšah, Brumec in Miha Soršak v Črešnovcah, Golob v Žabnjaku, Rak v Laporju, Šust in Wenguš v Loznici, Pliberšek pri sv. Martinu, Kresnik v Ozlu, Žnidar v Pečkah, Spragar v Pletrežah, Ajd v Svečni, Horvat v Stattenbergu, Sunko v Stopnem, potem dr. Vošnjak, Dvoršek in Juhart za Tinje, Sagadin v Vrhovljah, Rahle v Cigelnici, skupaj 23 narodnjakov. Nemškutarski volilci so: Ant. Vrečko v Bukovcu, Sternberger, Jer. Goričan v Gaberniku, Kandolini, Georg, Martin Koren v Kohlbergu, dva Grundnerja, Franc Skubic v Modražah, Gregor Dovnik v Novivesi, Jan. Pogorelec v Pokošah, potem Kugler, Schalk, Rudolf, Formaher, Ačko v Ritoznoju, Janez Lovrenčič v Šentovcu in Fil. Majan v Vojtini.

Najbolj narodno, slovenski so se skazali volilci št. Lenartskega okraja; od 47 glasov je Wrecl vjel komaj 8, katere so mu dali: mesar Sarnetz in pek Magdič (škoda, da je ta rodom Hrvat), Landergott, potem Anton Kosar v Porčiču, Franc Gosak v Partinji, Anton Golob v Ročici nek Matija Efferl in Franc Krajnc v Zimici. Tem 8 nasproti pa je stalo 39 čvrstih narodnjakov, zvestih Slovencev. Jihova imena so: Pravdič v Andrenicah, kaplan Jurčič, Rola v Porčiču, Efferl pri sv.

Trojici, Kurnik in Lorber v Gasteriji, kaplan Fideršek, Krampergar v Gočevi, Ornik in Drozg v Gorjanah, Šilec v Senarskem, Ahman v Jablancah Omulec pri sv. Antonu, Spindler v Ledineku, Rantaša v Malečniku, Šlauer v Tihovski vasi, Čuček v Oseku, Rotman v Partinji, Ornik v Rogoznici, Križan v Ročici, Šuman v Zamarkovi, Petek v Selcah, Golob v Smolincih, Šegula v Zupetincih, Pečovnik in Purgaj v Žerjavcih, Pehan v Žikarcih, Pečovnik v Šetarjevi, Fahrner v Šitaneh, Čolnik v Drvanji, Donik v Tronkovi, Koemut v Čagoni, Šalamun v Črmlenškaku, Rebernik in Brlič v Voličini, Krajnc v Bišu, Dobaja na Vrangji, Čolnik v Koreni in Fras v Cogetincih.

Naši nemškutarski nasprotniki so si mnogo prizadevali, da bi zmago na svojo stran potegnoli; ali takrat je bilo vse zastoj. Kakor se je nekdanj reklo: Saul jih je ubil 1000, a David 10.000, tako se je ob 11 uri v soboto 26. febr. po vsem Slovenskem in še daleč raznesel glas: Wretzl je ujel 81 glasov, dr. Radaj pa 105. Živili Slovenci!

Gospodarske stvari.

Kedaj bi naj kobile žrebetovale?

Akoravno v razupiti dobi liberalnega gospodarstva in vsestranskega napredka v delanju lehkomišljenih pa tudi prisiljenih dolgov sedaj po mestih in trgih jemo slab pa tem bolj drag kruh in pijemo „zašnopsano“ vino za drage denarje, vendar ne zrnje, ne vino, ne živina nima prave cene. Ubogi kmetski človek bi naj vedno večje davke plačeval, svoje pridelke pa po vedno manjši ceni zapravljaj! Posebno občutljivo pada cena živini, edino konje zamoremo izvzeti. Dober konj še se vedno lahko proda za več ali manj dobre denarje. Vrh tega še se kaže, da utegne cena pri konjih poskočiti. Kajti sedanje predelovanje in pomnoženje naše artilerije z Uhacijevimi kanoni bo potrebovalo mnogo novih pa tudi še bolj močnih konjev. Konjerejstvo utegne tedaj še bolj imenitno in koristno postati.

Umni konjerejec na deželi gleda pred vsem na dvojno korist; prvič hoče svoje kobile kolikor mogoče koristno pri svojem gospodarstvu porabiti; drugič si prizadeva iz žrebet nekoliko haska pridobiti. To pa ni vselej lahka reč, posebno sedaj ne, ko naše kobile večidel vse o najbolj neprilicnišem času svoja žrebeta rodijo. Dendenes namreč se to godi sploh meseca marca in aprila. To pa zato, ker so cesarski žrebeci na štacije razpostavljeni od 1. marca do 1. julija, da se tedaj večina žrebet izkoti meseca marca in aprila. Ali ravno ta 2 meseca sta za ovo opravilo na kmetih najbolj neprilicna. Kajti meseca marca in aprila se vrši jara setev in sadenje, to je čas, ob katerem je veliko dela in ob katerem kmet vprežno živino silno potrebuje; najmenjša zamuda stori že veliko